

at der kan blive truet paa forskellig Vis, men naar det drejer sig om Handlinger, lad os saa alle være enige om, at det haardeste Slag absolut vil falde fra den Side, jeg har omtalt, nemlig de overordnede, det er dem, der kunne ramme haardest. Hvis en Mand lader være at handle med en Købmand, fordi han ikke er i Overensstemmelse med ham, saa faar den handelnde en anden, der handler med ham; der er paa dette Omraade megen Skiften og Bekslen. Men, hvor der rigtig kan rammes, og hvor det rigtig kan føles, er, naar det kommer fra de overordnede, fra Arbejdsgivernes Side. Overfor den ærede Ordfører skal jeg gøre den Bemærkning, at det glæder mig, at han har fundet, at jeg allerede har taget hans Formaning til Indtægt, at jeg har nedstemt min Tone og talt paa en anden Maade. Det glæder mig, idet jeg føler ved mig selv, at jeg let kan tage mod Være, og det er ingen Sten for mig. Forøvrigt ved jeg ikke, hvilken Forskel der kan være. Det kan være, at jeg talte lidt ruffere før, men Meningen er under alle Omstændigheder den samme. Det lod dog til, at Ordføeren mente, at jeg havde forandret Mening; men jeg har aldrig sagt, at mit Forslag tilsigtede andet end dette ene, at det ikke skal kunne tilkendegives, at en Arbejder bliver afstediget, fordi han har stemt mod Arbejdsgiverens eller den overordnede politiske Mening. Jeg har aldrig tilsigtet andet med denne Del af mit Forslag, jeg har altid været paa det rene med, at man aldrig vil kunne indrette en Valglov, naar Afstemningen da ikke er hemmelig, saaledes, at det ikke vil være Arbejdsgiverne og de overordnede muligt at kunne afstedige; men jeg har ment, at man maatte kunne komme dertil, at de maa gøre det stiltiende, og det er aldeles ikke noget nyt af mig. Det ærede Medlem ved, at der foruden denne Passus i mit Endringsforslag tillige er en anden, nemlig den, at der skal gives Tid og Vejlighed til at gaa hen og stemme. Det sætter jeg ogsaa megen Pris paa, og dog har jeg taget i Betragtning, at der gives Arbejde, der ikke kan standses, og Arbejdsforhold, hvor det ikke kan tillades at gaa fra Arbejdet, naar ikke en anden kan komme i Stedet, og jeg har derfor ogsaa gjort den Undtagelse, at et Forbud mod at forlade Arbejdet i et saadant Tilfælde kan der ikke være Tale om at straffe. Det ærede Medlem sagde, det var Lapperier, og det tror jeg gerne, men det kan ogsaa være, at Fleritalsforslaget kan være Lapperier, naar vi skulle til at se paa det. Jeg tror nemlig, at det er et uudtømmeligt Spørgsmaal. Jeg er for

saa vidt enig med det ærede Medlem fra Viborg (Klein) i, at det alt sammen kan betragtes som Lapperier og ikke meget udtømmende, men det skalde have glædet mig, om det ærede Medlem vilde have søgt at faa noget frem, som ikke kunde kaldes Lapperier. Det ærede Medlem er jo Jurist og vil derfor formodentlig være i Besiddelse af Kundskaber til at føre noget frem paa Papiret, der ikke kan betragtes som Lapperier, og jeg skalde da være villig til at støtte det. Det ærede Medlem fra Viborg betegnede den af mig stillede og ved anden Behandling vedtagne lille Endring som noget langt fra suidstændigt i den Retning, naar man endelig vilde gaa saaledes til Bunds; men jeg blev ikke rigtig liog paa, om det ærede Medlem i Birteligheden havde noget imod denne Bestemmelse, om han mente, at den var farlig, og om vi kunde være besejdet at vende den fra os, eller vi skalde stryge den. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at den ikke er tilstræffelig; det ser jeg meget godt, men at det i den Grad skalde være farefuldt at begynde at slaa ind paa denne Vej, som det ærede Medlem mente, tror jeg ikke. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Viborg (Klein) er kendt med mange fremmede Straffelove, som er meget mere vidtgaaende, end vor Straffelovs § 113 vil blive, efter hvad der her foreligger, og det gaar jo dog meget godt. Efter den engelske Straffelov skalde man næppe tro, at de mere have Lov til at agitere, men det gaar udmærket; der er ikke det ringeste i Vejen, og jeg tror ogsaa, at det kan gaa her uden stor Fare. Naar man tror, at det er heldigt og retfærdigt at betragte en Vej, skal man ikke være bange for at begynde derpaa. Begyndelsen kan dog føre til, at man i en nær Fremtid kan komme til det, som man egentlig tilsigter.

Ordføeren (N. S. Larsen): Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) rettede et Par Spørgsmaal til mig. Det første var det, om det Tilfælde, at Landboere truede en Købmand med at ville forlade ham, hvis han ikke stemte paa en vis Maade, faldt ind under Loven. Han besvarede selv dette Spørgsmaal med Ja, og det var selvfølgelig rigtig. Det andet Spørgsmaal var, hvorledes det vilde gaa efter Forslaget, naar en Mand „kom til at sige“, at han vilde gøre en Bælger Slade, hvis denne stemte paa en vis Maade. Det Spørgsmaal overraster mig uægtelig fra et Medlem, der har været en højt anset Dommer. De Lov, der kunne opstaa efter Lovforslaget, er ikke andre end de, der kunne opstaa i